

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jærnet

Citation: Kidde, Harald: "Jærnet", i Kidde, Harald: *Jærnet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 310. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608065066272/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Jærnet

han kårrede at forherlige ham som hans hundrede Fold eller som hans Overflods gølge Strå?

Kæmp du, Gud, for din mindre Ære! jeg kæmper for din større: for dig selv i den Skabning, som du fornægtede, for din Kraft i det Sædekorn, du smed blandt Stene! I mig genfødtes dine tusinde Ax kastede for Fugle, for Sol, for Hvermands Fod! Vælg, Gud! Vælg, Susan! men vælg nu i Nat, Lucia-Nat, Natten hvoraf Lyset og Svaret fødes!

Ja, hvorledes var det? hvad fortalte Moder om Lucia-Nat derhjemme i Danmark? Om han forsøgte Gud – og Susan? om de var dem, han troede – eller de ene boede således i hans Hjærte: om de var Opstandelsens eller Forgængelsens Kilde: Lov eller Lune! om de og deres Gaver var Tilbedelse eller Forhandelse værd! Nu skulde den gyldige Prove gøres!

»Susan,« hviskede han, tæt i hendes Øre, »Moder siger, at derhjemme på Sjælland, på hendes Faders Lysgård i Hareskoven, dér tændte Pigerne Lucia-Nat, når Klokkeren slog tolv, Lys for at se i deres Spejl, hvem de skulde få til Brudgom. Tænd Lys i Aften ved dit Spejl, Susan, og se efter!«

Han lo, men hans Øjne brændte i hendes, i Bryntes, Olofs og Adrians. Han sitrede af Munterhed, af Afgørelsens Fare og Lyst, som ved Ulvenes Spring om hans Faders Slæde: Liv eller Død? Gud eller Djævel?

»Hvad? ja! ja! det er morsomt, det vil jeg se → Susanna kneb lystent Øjnene til, hun gøs sammen i Skødet, med halvåben Mund, »hvorfor har du ikke fortalt det de andre År? Kom!«

Brynte, du kårre Brudgom – Steffan lo mod hans rynkede Pande – og du, Olof, du standhaftige Fornægter, er hun sværere at vinde – og at forsage, end I troede? er Livet vanskeligere og dyrere end I mente? Er I ej sikrere på hende og for hende end jeg? Fornemmer I, at Dødsbæreren står der henne bag jer i den længste Nat?

»Kom så!«

Susanna smuttede fra Lysringen ind i Mørket og Steffan efter hende. Og de andre? Jo, han lo – han hørte dem bag sig, alle Tre, omsider utrygge i Fornægtelse som i Sejr!

Og selv fløj han ned ad Trappen som Gudmoder Huldas Brødre en Gang: til Fald eller Sejr! til Spillet om Gud!

Gør du, Gudmoder, dit Regnebræt op med Dødsbæreren, og tæl,